

Onze recensenten delen elk dag sterren uit aan de nieuwste boeken, films, muziek en voorstellingen.

EXO
Eindredactrice Annelies Laperre bekipt de wereld graag door een lens en is vol bewondering voor creatieve geesten. Verslaafd aan goed gemakte series en films.

MUEL BEETS
Nooit redacteur Dennis Van Goethem gerust een oude ziel in een jong lichaam. Hij zweeft van blues naar hip-hop, van Pink Floyd naar Y2KSA. Wanneer hij geen muziekfestivals afschuimt, gort hij liefst zelf een gitaar om.

- ★★★★★ Fantastisch
- ★★★★ Zeer goed
- ★★★★ Goed
- ★★★ Mager
- ★★★ Verschrikkelijk

M The Van Jets
Gezien in AB,
donderdag 21 december
★★★★★

Sloganeske doemdenkerij

Zaaltje vroeg vol? Doe zoals The Van Jets, en boek Equal Idiots als opwarmer. Bij etensuur was het al over de koppes lopen voor Het Slimste Voorprogramma ter Wereld – daar zat de rose bol van Thibault Christiaensen meer voor tussenden dan de garagepop van *Put My Head In The Ground*. Maar ook zonder Idiots was de AB overstag gezaan voor The Van Jets. De Oostendenaars kwamen hun vijfde boorling *Future Primitives* voorstellen, en lieten de jongste songs knap integreren in gerodeerder materiaal. Met *21st Century Boys*, *ReWild* en *Fiction vs. Fiction* opende chef Johannes Verschaeve met nieuwe saus die extra theatrale in de show stak: nog meer sloganeske doemdenkerij in de teksten, een zelf-verzonnen iconografie in de backdroop. En als je achterban haar eigen prothechniek – nu ja, goedkope confettikanonnen – meebrengt, dan zit je gebakken.

Halfweg stak Verschaeve de hitmachines in gang: *Down Below Klok* haarscherp, bij *Broken Bones* dook Christiaensen uit de coulissen het publiek in. Klasseeshow, al hoorden we het akoestische *Here Comes The Light* liever voluit gaan. Ach, niets dat trouw afsluiter *The Future* niet rechtstreek. (Dennis Van Goethem)

Magnumfotograaf Carl De Keyzer reisde naar Noord-Korea

Kleuterjuffen tonen hoe je Amerikanen moet neerschieten.

De Noord-Koreaanse studenten leren Engels.

De Grote Leider en De Keyzer

4 reizen. 60 dagen. 18.000 foto's. De Belgische Magnumfotograaf Carl De Keyzer (58) kreeg een zeer zeldzame inkt in Noord-Korea. Toerisme is er verre van vanzelfsprekend, er fotograferen nog minder. Dankzij het boek en de bijhorende tentoonstelling in Gent kan je nu toch een blik werpen op het bevreemdende land van de Brijlante Kameraad Kim Jong-un. ANNELIES LAPERRÉ

Geflankeerd door twee gidsen die hem nauwlettend in het oog hielden en hem soms het gevoel gaven een gevangene te zijn, trok Carl De Keyzer de afgelope jaren door Noord-Korea. Alle 250 locaties in het land die opgesteld zijn voor toerisme, bezochten ze. Van de strakke betonnen constructies en heroïsche monumenten in hoofdstad Pyongyang, tot scholen, sportstadions, fabrieken, mas-

sadansen, en het lugubere museum van Amerikaanse oorlogsmisdaden. Niet te zien op de beelden: de gevangenenkampen waar tegenstanders van het regime naar toe gestuurd worden. Evenmin te zien: burgers die kritiek uiten op hun leiders. Iedereen draagt netjes een pin met daarop de twee portretten van ex-leiders Kim Il-sung en Kim Jong-il. Overal staan

standbeelden die de Grote Leiders tot een godenstatue lijken te verheffen. Alle nadruk ligt op de superieure status van de nationale partij.

Afgekeurde foto's

Het zorgde ervoor dat er al kritiek kwam op het project van De Keyzer. De fotograaf zou zo in de kaart spelen van het regime. Maar als je de beelden aandachtig bekijkt, zie je dat niets minder waar is. Wie Kritiek met de hoofdletter K verwaakt, komt van een kale reis terug. Dat is niet de stijl van De Keyzer. Hij heeft een veel subtielere aanpak en doorspekt de foto's met ironie. Die werd gelukkig niet opgepikt door het regime zelf. 400 foto's legde De Keyzer ter goedkeuring voor aan de overheid, die slechts drie beelden afkeurde. Tot verba-

zing van de fotograaf zelf. Diezelfde subtiel tactiek handteert hij bij het ontwerpen van het boek *D.P.R. Korea Grand Tour*. Voor wie verder kijkt, is de opmaak van de rode kaft een verwijzing naar het communisme. De foto's zijn dan weer gedrukt op een leporello, waarbij je de pagina's uittuurt zoals bij oude boeddhistische geschriften – een verwijzing naar de boeddhistische oorsprong van Noord-Korea. En het papier zelf is papier dat gebruikt wordt voor reclamewerk, een sneer naar de propaganda die zo welig tiert in de dictatuur.

Echt of in scène gezet?

Het decor op de foto's ziet er imponerend uit, maar toch is er altijd die extra laag. Een blik van een burger, de heroïsche standbeelden die zo over de top zijn dat het wel een parallelle wereld lijkt, ver verwijderd van de Westerse democratie waarin wij leven. Zo is er de foto van een groepje kleuters dat 's ochtends op de speelplaats dansjes krijgt. Een vrolijk en schattig tafereel, vol kleur en beweging. Wellicht de reden waarom de foto door de censuur geraakte. Maar wie verder kijkt, ziet dat de dansbewegingen niet geschikt lijken voor kinderen. Arm uitgestrekt, wisselend en duin in schietstand. De kleu-

B Konijnentango
Daan Remmerts de Vries & Ingrid en Dieter Schubert
Hoogland & Van Klaveren, 32 blz.
★★★★★

De horizontale konijnentango

Er zit altijd meer dan één kant aan een verhaal, en er zit ook altijd meer dan één verhaal in een liefde. Dat is het uitgangspunt van *Konijnentango* van Daan Remmerts de Vries en het illustrator duo Ingrid en Dieter Schubert. Zoals de titel zegt, is dit een

boek als een zweriger tango, waarin twee konijnen elkaar het hof maken: een met rode kralenketting, en een met groene stropdass.

Het is een omkeerboek met twee covers. Op allebei worden de konijnen weergegeven als elkaars waterspiegeling: het verhaal speelt zich af net onder en boven de waterspiegel van een rivier. Op de ene cover baden ze in oranje zonlicht, op de andere kijken ze omhoog naar de maan. Het wateroppervlak vormt de grens tussen de verhalen

die zich onder- en bovenaan op de pagina afspeelen: zijn verhaal en haar verhaal. Ze zijn onafhankelijk van elkaar en toch complementair; ze spiegelen elkaar en toch ook niet. Soms spreken ze elkaar tegen, zoals dat gaat in de liefde. Als je het lineair leest, zie je hoe het stropdaskonijn in het begin in het water springt om bij zijn geliefde te komen, ze dartelen de hele dag en nemen afscheid als de nacht valt. Keer je het boek om, dan krijg je een andere versie van hun romance en begroeten ze elkaar in

Het is een omkeerboek: in het spiegelende water wordt een andere versie van het verhaal verteld.

het maanlicht. Je hebt de neiging om dit boek constant om te draaien. Het landschap is onbestemd, in zachte, in

elkaar overvloeiende kleuren. De onder- en de bovenwaterwereld lijken engengoed in elkaar over te vloeien. Dat maakt van

Konijnentango een vernuftig, bijzonder prentenboek, waar je kunt blijven kijken. (Veerle Vanden Bosch)

Wieke Vanden Bosch is chef Letteren van De Standaard en heeft een groot hart voor kinder- en jeugdliteratuur.

Journalist Stef Vanwoenseel leeft tussen mensen, muziek, beelden, letters en toch weer mensen. Hij is eeuwig verschaard tussen de liefde voor de klassiekers en de zucht naar nieuwe ontdekkingen. Erover schrijven, helpt.

Schoonheid is overal voor journalist Jo De Ruyck. Hij vindt ze in de films van Michaël R. Roskam, de tableaux van Luc Tuymans en de romans van Arnon Grunberg, maar net zozeer in zijn bonsais.

en kreeg er een unieke blik achter de schermen

ters doen alsof ze Amerikanen neerschieten. Pas na dat ritueel mogen ze het klaslokaal binnen.

Ook na zijn tour door Noord-Korea blijft het land voor de fotograaf een mysterie. Is wat je ziet echt of in scène gezet? Waarom is er zo'n haat tegenover de VS en hingen scholen tegelijk soms vol Disneyfiguren? Het totalitaire regime laat zich niet zomaar doorgrondend. Het boek en de expo gunnen ons een andere en soms verrassende inkijk in het land, voorbij de raketten en militaire verzevenlijkingen. Intrigerend.

D.P.R. Korea: Grand Tour! Carl de Keyser Lammoo, 528 blz. Expo nog tot 2 april te bezoeken in de Floralienhal, Citadelpark, Gent. Voor alle info: www.carldekeyser.com

Beek: ★★★★★
Expo: ★★★★★

Burgers genieten van een attractie in een van de vier pretparken in hoofdstad Pomyang.

De tentoonstelling werd ondergebracht in de Floralienhallen in Gent. Een indrukwekkende nog te renoveren historische ruimte, waar nu zo'n 80 foto's hangen.

M Vanaf nu Doe ik alles wat ik wil! Hamelore Bedert Baan Records ★★★★★
Gedaan met die twijfel, Hamelore

Vergeefs zaten we te wachten op Hamelore Bedert, in de eindspurt van de Belpop 100. Is Vlaanderen dan echt de zangeres die in 2007 een eigen zijspoor aan de kleinkunst uitzette, al vergeten? Of deed ze het

zichzelf aan, door sinds 2013 geen nieuw album uit te brengen? Gelukkig zijn we niet de enige fan van de West-Vlaamse. Enkele intimi trokken Vlaanderen rond om bij fans verhalen te sprokelen over hun band met haar muziek. 33 getuigenissen werden verzameld in een boekje – het zijn bewijzen van de brug die kan ontstaan tussen Beelders muziek en luisteraars, die in haar verhalen over onzekerheid, zin-zoeken en wederopbouw hun eigen leven weerspiegeld zien. In de inleidende tekst vertelt de zangeres hoe ze het geloof in wat ze

deed wat verloren was. Een bijgevoegde cd met zes nieuwe liedjes bewijst dat de ghosting terug is. Nog altijd lijkt Hamelore Bedert aléén voor jou te zingen en wordt haar 'ik' de luisteraar zelf, in een zuiver Vlaamse variant van het Nederlands die haar teksten nog veel directer laat binnenkomen. De pianoliedjes raken je mischiefs, de gitaar van Thomas Vanelander zorgt voor een grootheid van roots-element dat Bederts andere songs aansneurt. Laat het nu gedaan zijn met die eeuwige twijfel, Hamelore. (Stef Vanwoenseel)

D 'The Magicians' (seizoen 2) Blu-ray, Universal Serie ★★★★★
Extra's ★★★★★
Zwaar op de magie

Young adult is een label uit de boekwereld, maar kan ook perfect op de serie. 'The Magicians' worden geplakt. Specifieke stel u een mix voor van Harry Potter, de Narnia-films

en 'The Vampire Diaries'. In het eerste seizoen maakten we kennis met studenten die aan de unief voor Toegepaste Magische Wetenschappen hun hand overspelen. In al hun naïviteit ontkenen ze Het Beest dat haast alle hoofdspelers doodt. Met zo'n apotheose achter de rug moet je als scenarist al een straf toverklokje hebben om een tweede seizoen aan te smijden, maar in het land der magie kan dat geen probleem zijn. Dus: iedereen plots weer levend. Ook Het Beest is zijn streken niet verloor en heeft Julia nog altijd in

zijn macht. Intussen schoppen haar kompanen het tot royalty in Filory, het land waar magie net zo gewoon is als confituur op je boterham. In de achtergrond speelt ook nog een betovering waarmee De Tweede Wereldoorlog werd gewonnen. Klinkt als onzin? Dat is het ook. Veel touw valt er niet aan vast te knopen, de strijd tegen het kwaad springt van de hak op de tak. Visueel knap (bekijk even de extra's), wat niet kan worden gezegd van het acteerwerk en de flinterdunne plot waaraan al die hocus pocus is opgehangen. (Jo De Ruyck)